

فرزاد جمشیدی رابیشتر به خاطر اجراهایش در برنامه های معارفی در ماه رمضان به ویژه سحرگاه های این ایام می شناسیم. او تا امروز اجرای برنامه هایی همچون «یاد خدا» و «ماه خدا» را برعهده داشته و جنس اجرایش بیشتر از نوع بیان شعرگونه و بهره بردن از احساس است.

جمشیدی با ویژه برنامه «باران» میزبان مخاطبان

گفت‌وگو

صادق چراغی، آهنگساز، نوازنده و کارشناس موسیقی اقوام:

سازندگان «تفنگ سرپر»

ریسک کردند

نام صادق چراغی با موسیقی اقوام و سازهایش گره خورده است. این آهنگساز، نوازنده و کارشناس موسیقی اقوام سال‌های سال است که در این حوزه فعالیت می‌کند و نمایش «شیخ صنعان» و سریال «تفنگ سرپر» را نخستین قدم‌هایش در مسیر استفاده از سازهای موسیقی اقوام در ارکستر سازنده موسیقی آثار صنعتی و تلویزیونی می‌داند. او در این مسیر بسیار تلاش کرده است؛ از نخستین قدم‌هایش شیخ صنعان و تفنگ سرپر در دهه ۸۰ تا آلبوم‌هایی که سال گذشته تولید کرد، «بخارا» با صدای وحید تاج و «نسیم‌نوروز» با صدای اشکان کامانگری و برنامه رادیویی «ایل بانگ» که روی آنتن رادیوفرهنگ می‌رود و در آن با حضور کارشناسان و صاحب‌نظران نغمه‌ها و نواهای اقلیمی ایران به بررسی موسیقی‌های ایرانی و نواحی می‌پردازد. بهانه تماس با صادق چراغی بازیخش سریال تفنگ سرپر به کارگردانی امرا... احمدجو و تهیه‌کنندگی زنده‌یاد محمود فلاح از شبکه آی فیلم است. این سریال که اولین بار سال ۱۳۸۱ از شبکه یک سیما پخش شد در فاصله سال‌های ۷۷ تا ۸۱ در گروه فیلم و سریال این شبکه ساخته شده بود و از چهارشنبه ۱۱ خرداد در شبکه آی فیلم جایگزین سریال «خوش‌رکاب» شده است.

این روزها سریال تفنگ سرپر در شبکه آی فیلم در حال پخش است. سریالی که می‌دانیم شما در آهنگسازی آن از سازهای موسیقی اقوام بهره بردید. براینم می‌گویید چه اتفاقی افتاد که به سمت استفاده از این گونه موسیقی رفتید؟

در دهه ۷۰، هنگامی که روی سازهای موسیقی اقوام کاری کردم دو دغدغه داشتم؛ یکی همین سازها و دیگری دنیای شعرکهن ادبیات ایران. این دو، دغدغه‌های دهه ۷۰ من بود و سرانجام مرا به آنجا بردند که سال ۱۳۸۰ با همراهی مهدی شمسایی نمایشی به نام شیخ صنعان را در تالار وحدت روی صحنه بردیم. نمایشی که براساس داستانی تمثیلی از عطار نیشابوری شکل گرفت و دیالوگی نداشت. مادر آن اثر به یاری موسیقی منطقه خراسان و رقص‌های جنوب این استان که در دستبایی به آن از همراهی استاد فاروق کیانی بهره‌مند بودیم روی صحنه رفتیم. ما آن زمان حدود ۷ یا ۸۰ شب به اجرا پرداختیم و شیخ صنعان در آن سال، جزو پربازدیدترین آثار روی صحنه شد.

عوامل سریال تفنگ سرپر نیز جزو تماشاگران یکی از اجراهای ما بودند و من بعدها متوجه شدم که استاد امرا... احمدجو هم به تماشای شیخ صنعان نشسته و توجهش نسبت به این شیوه

تلاش

ارکستری با سازهای موسیقی اقوام ایرانی

من خوشالم که گروه سازنده سریال تلویزیونی تفنگ سرپر به من اعتماد کرد. به‌ویژه آقایان امرا... احمدجو، کارگردان و زنده‌یاد محمود فلاح، تهیه‌کننده سریال تفنگ سرپر. آنها به من اطمینان کردند و اجازه دادند از ارکستری متشکل از سازهای موسیقی اقوام برای تیتراژ یک سریال استفاده کنیم. درواقع آنها این ریسک را به جان خریدند و پیشنهاد مرا برای انجام این کار پذیرفتند.

نشست

مدیر شبکه امید: هویت بخشی کار مهم ماست

زینب علیپور هورانی گروه رسانه

نشست خبری مدیران شبکه امید روز گذشته در ساختمان اداره کل روابط عمومی صداوسیما برگزار شد. مدیران این شبکه پیش از نشست خبری، از طریق سامانه ۱۶۲ با مردم گفت و گو کردند و شنونده پیشنهادات و انتقادات آنها شدند.
در این مراسم دکتر صادق باطنی مدیر شبکه، سید احمد مصطفوی مدیر گروه تولید، علیرضا کجوری مدیر تأمین برنامه، مرتضی ذوالفقاری مدیر پخش، محمد شهبازی سلطانی مدیر طرح و برنامه و محمدحسین لطفعلی زاده مدیر باشگاه امید حضور داشتند.

همراه با خونه زندگی

«چرا همسرم به ورزش بیشتر از من اهمیت می‌دهد؟» این سوال دردناکی است که احتمالاً زوج‌های متعددی با جایگزین کردن هر واژه و فعالیت دیگری به جای «ورزش» از خود پرسیده‌اند و این بار در برنامه «خونه زندگی» یک روانشناس به آن پاسخ می‌دهد.

برنامه خونه زندگی با رویکرد تحکیم بنیان خانواده، هر روز به غیر از جمعه‌ها از «رادیو سلامت» پخش می‌شود. این برنامه رادیویی روز چهارشنبه ۱۸ خرداد به روابط بین همسران اختصاص دارد و درباره این مبحث که «چرا همسرم به ورزش بیشتر از من اهمیت می‌دهد؟» می‌پردازد و همچنین روز پنجشنبه ۱۹ خرداد، موضوع سفر در خانواده را بررسی خواهد کرد.

برنامه خونه زندگی با ساختار نمایشی و با رویکرد ارشادی، تربیتی و آموزشی، با هدف تحکیم بنیان خانواده و با محوریت موضوع آموزش مهارت‌های زندگی و ... به صورت زنده هر روز بجز روزهای جمعه، از ساعت ۱۰ و ۳۰ دقیقه ۱۱ و ۳۰ دقیقه تهیه و پخش می‌شود. خونه زندگی از گروه خانواده رادیو سلامت بدون تکلف و به دوراز شعارزدگی به مخاطب ارائه کند.

این نوع اجرا برای او مخاطبانی را به همراه داشت که همواره پیگیر حضور مجدد این مجری در قلاب تلویزیون بودند.

حالا همزمان با دهه کرامت و ایام ولادت حضرت علی بن موسی الرضا (ع) ویژه برنامه‌ای با عنوان «باران» با اجرای فرزاد جمشیدی روی آنتن شبکه دو قرار گرفته است.

نخستین مهمان این برنامه محمدرضا شکوهی، یکی از قدیمی‌ترین نوازنده‌زن‌های حرم مطهر رضوی

بود که مقابل این مجری نشست و طی گفت‌وگو با جمشیدی به بیان خاطراتش پرداخت.

این برنامه که به صورت زنده از حرم رضوی پخش می‌شود از ۱۶ خرداد آغاز شده و تا ۲۱ خرداد، روز ولادت امام رضا (ع)، هر روز حدود ساعت ۱۹ از شبکه دو پخش خواهد شد.

تا امروز این برنامه با اقبال مخاطبان روبه رو شده و هر روز میزبان یک مهمان است و سعی دارد به مباحث متفاوت با محوریت دهه کرامت بپردازد.

نمایش از سریال «تفنگ سرپر» به کارگردانی امرا... احمدجو

این سریال در تلویزیون هموارتر شد؟

برای انجام چنین اقداماتی باید سیاست بلندمدت داشته باشیم و در این باره مدیران با اشراف کامل کار را به کسانی بسپارند که در حوزه مربوط صاحب‌نظر باشند اما گاهی شاهد هستیم تغییر مدیریت‌ها به شکل‌گیری و قوام یک اتفاق منجر نمی‌شود. البته در طول این سال‌ها شاهد اتفاقات گذری برای ساخت موسیقی اقوام در آثار نمایشی بودیم، ولی به نظر می‌جای بسیار زیادی برای کار دارد اما به شرط آن که بتوانیم از صاحب‌نظران دعوت به همکاری کنیم و سیاست‌های صحیح‌هم تبیین شود. در این صورت می‌توانیم به نتایج درخشان هم دست پیدا کنیم. من نیز به قدر بضاعت شخصی خود این راه را ادامه دادم و از مسیری که شیخ صنعان و تفنگ سرپر فتح باب آن بود خارج نشدم و به‌عنوان مثال در سال‌های پس از آن موسیقی مستندهای ایران را با تلویزیون کار کردم و آهنگسازی نزدیک ۱۲۰ قسمت آن را انجام دادم و در مجموع می‌توانم بگویم نگاه برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی نسبت به موسیقی اقوام بهتر از پیش است.

این روزها مشغول انجام چه کاری هستید؟

من سال پیش، بسیار پراکار بودم و در ادامه همان مسیری که آمدم، آلبوم بخارا را با هنرمندانی از تاجیکستان و ایران روی اشعاری از رودکی انجام دادم و کاری هم در رابطه با سنت دیرپای نوروز تولید کردیم که نسیم‌نوروز نام داشت و امیدوارم خوانندگان آنها بشنوند و ببینند که دنباله همان راه است، اگرچه پخته‌تر از پیش.

اگر بخواهید به آن سال‌ها برگردید تصویر یا خاطره‌ای که از آهنگسازی برای این سریال در ذهن‌تان مانده است، چیست؟

من این مسیر را با نمایش شیخ صنعان آغاز کرده بودم و خوشبخت بودم که حرکت در آن با سریال تفنگ سرپر ادامه پیدا کرد. درواقع پربرتنگ‌ترین خاطره من همین است، این که این سریال حرکت من را در مسیری که در آن قرار داشتم هموارتر کرد؛ مسیری که همچنان به حرکت در آن مصمم و معتقدم باید به موسیقی ایرانی و سازهای اقوام بیش از پیش اهمیت داد.

معتقدید این مسیر، استفاده از موسیقی اقوام در آهنگسازی، در سال‌های پس از روی آنتن رفتن

در خود شبکه اتفاق بیفتد. بعد دوم بعد بروند یا حوزه مجازی است که با همکاری تلویزیون در قالب شبکه‌ای به نام «امیدو» قرار است اتفاق بیفتد و بعد سوم در عرصه میدان است که با قوت بخشیدن به برنامه‌های باشگاه امید قرار است محقق شود.

بازیگری که با بزرگان همکاری کرد

زنده‌یاد غلامرضا طباطبایی، متولد ۱۸ خرداد ۱۳۱۹، فعالیت هنری‌اش را از ۱۳۴۹ با بازی در نمایش «کلکسیون» آغاز کرد و از ۱۳۵۰ با فیلم «زنده‌باد» وارد سینما شد. این هنرمند ۲۵ دی ۱۳۸۴ درگذشت و اگر امروز بود، ۸۲ سالگی‌اش را جشن می‌گرفت. طباطبایی در سریال‌های تلویزیونی ماندگاری چون «ولایت عشق» و «تنهاترین سردار»، «خانه سبز»، «مدار سفردرجه» و... جلوی دوربین رفته و تصویر خود را در ذهن مخاطبان این آثار جاودان کرده است. این هنرمند به مهربان بودن در میان همکارانش شهره بود.

جام جمعه

رسانه
MEDIA

چهارشنبه ۱۸ خرداد ۱۴۰۱ شماره ۶۲۳۱

یادداشت

مسافران در سرزمین ناشناخته

رهبر شریفیان گروه رسانه

رامبد جوان سال ۸۸ وارد دنیای تازه‌ای در کارگردانی شد و سریالی با مضمونی تخیلی را راهی آنتن کرد. برادران قاسم‌خانی که سال‌ها تمایل داشتند سریالی در این ژانر بنویسند در مجموعه «مسافران» با جوان همراه شدند و برای جذب مخاطبان ایرانی ریسک بزرگی کردند. مخاطبان تلویزیون ما معمولاً به این گونه سریال‌ها تمایل چندانی ندارند که این یا به دلیل کمتر پخش شدن نمونه ایرانی آنهاست یا به‌طور کلی به دلیل ذائقه ایرانی‌هاست که چندان با این نوع آثار چور نیست.

به هر صورت، سریال مسافران با قصه‌ای فانتزی - تخیلی پخش شد و علاوه بر خطرپذیری در انتخاب ژانر و قصه برای مخاطبان بزرگسال، در گزینش بازیگران اصلی هم دست به انتخاب‌های تازه زد. حضور سحر دولتشاهی و حسن معجونی در نقش آدم‌های فضایی در سریالی کمدی تا آن زمان چه برای این نقش افرینان و چه بینندگان تلویزیون، آشنا نبود. معجونی بیشتر در تئاتر شناخته می‌شد و دولتشاهی هم به موفقیت‌های امروزش نرسیده و برای بسیاری چندان مشهور نبود.

در کنار این بازیگران، کم‌دین‌هایی چون حمید لولایی، شقایق دهقان و... هم حضور داشتند و ترکیب خوبی را برای جلوی دوربین بردن قصه شکل می‌دادند. مسافران که این روزها از شبکه آی فیلم ۲ بازیخش می‌شود هنوز هم شاید نتواند کام مخاطبان غربیه را با ژانر تخیلی شیرین کند یا به دلیل جلوه‌های ویژه تصویری نه چندان باکیفیت، عده دیگری از مخاطبان را هم دلسرد می‌کند اما همچنان در بافت ماجراهای تخیلی قصه، نقدهای اجتماعی بسیاری را مطرح می‌کند که تلخی و شیرینی را توأمان دارد. اگر جزو علاقه‌مندان به این‌گونه آثار نباشید هم با دیدن این سکانس‌ها می‌توانید با مسافران، ارتباط برقرار کنید چراکه عادات و رسوم ما زمینی‌ها از نگاه یک فرازمینی مقابلمان نقش می‌بندد و می‌توانیم کاستی‌های آن را بهتر ببینیم.

این نقدها به‌ویژه در سکانس پایانی هر قسمت با گزارش‌هایی که بهرام با بازی معجونی از زمین برای رئیس می‌فرستد، دیده می‌شود. بیان معجونی در این بخش، آرام و با طمأنینه است و شباهتی به قصه‌گویی دارد که همین شنیدن‌اش را جذاب می‌کند. او کم‌کم متأثر از خلق و خوی نوع بشر هم می‌شود و این را می‌توان به مرور از تعبیر لحنش در نگارش نامه‌ها دریافت. همین ریزه‌کار‌ها، این بخش از هر قسمت را به محبوب‌ترین بخش سریال‌بذل کرده است که هنوز در شبکه‌های اجتماع بازنشر می‌شود و از بهترین منولوگ‌هایی است که با زبانی آمیخته به طنز برای قاب جادو نوشته شدند.

زنده‌یاد طباطبایی در نمایش «ولایت عشق»